

Kapitel IV.

Byggelinier.

§ 40.

Stk. 1. Når vedkommende vejbestyrelse af færdselshensyn finder, at der bør sikres en offentlig vej mulighed for udvidelse til større bredde, eller at færdselens tarv i øvrigt gør det fornødent, kan den beslutte, at fremtidig bebyggelse ved vejen, hvad enten bebyggelsen sker på en hidtil ubebygget del af en grund, ved ombygning af en bestående bygning eller i stedet for nedbrændte eller nedrevne bygninger, skal holdes bag ved byggelinier, der forløber på begge sider af vejen, og hvis indbyrdes afstand ikke overstiger 40 m ved hovedlandeveje og landeveje og 30 m ved andre offentlige veje. Dog kan ministeren for offentlige arbejder i særlige tilfælde tillade, at afstanden mellem byggelinierne ved hovedlandeveje, landeveje samt biveje i købstæderne, København og Frederiksberg forøges indtil 50 m, ligesom amtsrådene i særlige tilfælde kan tillade, at afstanden mellem byggelinierne ved sognekommunale biveje forøges indtil 50 m. Byggelinierne fastlægges normalt i forhold til vejens midtlinie. Hvad der i henhold til foranstående gælder om bygninger, gælder også om sportspladser, kirkegårde, tankanlæg og andre anlæg af blivende art.

Stk. 2. Såfremt det af hensyn til sikring af fri oversigt ved vejkryds måtte være ønskeligt at fastlægge en anden beliggenhed af byggelinien end den i stk. 1 angivne, kan vejbestyrelsen træffe bestemmelse herom.

Stk. 3. Når en grunds grænselinier mod vej skærer hinanden under en vinkel, der er mindre end 135 grader, skal det således fremkommende hjørne afskæres med en linie, der danner lige store vinkler med de to vejlinier. Hjørneafskæringen skal have en længde af mindst 5 m, der i områder med ældre, tæt bebyggelse kan nedsættes til 3 m.

Stk. 4. Anvendelsen af de anførte mindste afstande for bebyggelsen forudsætter, at bygningen opføres med sin jordlinie i fremtidig vejhøjde. Er dette ikke tilfældet, skal bygningen rykkes så meget længere tilbage, som svarer til 1,5 gange højdeforskellen, foruden den fornødne bredde til passage foran bygningen mindst 1 m.

§ 41.

Stk. 1. Til sikring af gennemførelsen af nye eller større forlægninger af bestående offentlige veje, der er optaget på den i § 21 omhandlede vejplan, og til sikring af fri oversigt ved sådanne veje, kan vedkommende vejbestyrelse træffe bestemmelse om, at bebyggelse og de i § 40 i øvrigt omhandlede anlæg af blivende art skal holdes bag byggelinier, der angives på en af vejbestyrelsen udarbejdet plan. Vejbestyrelsen kan tillige træffe bestemmelse om vejens tilslutning til andre veje samt om, i hvilket omfang der fra de tilstødende arealer vil blive direkte adgang til vejen.

Stk. 2. Med tilslutning af ministeren for offentlige arbejder, for sognekommunale biveje dog med tilslutning af vedkommende amtsråd, kan vejbestyrelsen endvidere træffe bestemmelse som i stk. 1 angivet til sikring af mindre forlægninger og udretninger af bestående veje samt til sikring af regulering af vejkryds.

Stk. 3. Forinden en i henhold til stk. 1 truffen beslutning bekendtgøres efter reglerne i § 44, skal vejbestyrelsen have forhandlet med samtlige de af forslaget berørte kommuner. Opnås der ikke enighed med disse om forslaget, forelægges sagen til afgørelse for ministeren for offentlige arbejder, eller for så vidt et forslag til sikring af en sognekommunal bivej alene berører sognekommuner i en enkelt amtsrådsreds, for vedkommende amtsråd. Medfører beslutningen ændringer i by- eller markplandispositioner, der er godkendt af boligministeren, kan forslaget dog ikke gennemføres, medmindre denne samtykker deri.

§ 42.

Efter begæring af en vejbestyrelse, som er i færd med at udarbejde bestemmelser til sikring af en offentlig vej i henhold til § 41, kan ministeren for offentlige arbejder nedlægge forbud imod, at en ejendom, der kan ventes berørt af bestemmelserne, anvendes på en måde, der må antages at komme i strid med disse bestemmelser. Sådant forbud kan kun nedlægges for et tidsrum af eet år og kan ikke uden vejnævnets samtykke nedlægges mere end een gang.